

Bruksela, 23 lipca 2020 r.
REV2 – zastępuje zawiadomienie
(REV1) z dnia 7 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE GWARANCJI POCHODZENIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r. Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium³.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁴, w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych⁵ i efektywności energetycznej⁶ nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa.

Porady dla zainteresowanych stron:

- ¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.
- ² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).
- ³ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.
- ⁴ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych.
- ⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.
- ⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

Aby zaradzić skutkom opisanym w niniejszym zawiadomieniu, zaleca się przedsiębiorstwom i organom administracji państw członkowskich sprawdzenie, czy w ich szczególnej sytuacji zachodzi jedna z poniższych okoliczności, oraz zastosowanie niezbędnych środków, biorąc pod uwagę zmiany prawne w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa po zakończeniu okresu przejściowego.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do:

- przepisów UE dotyczących unijnego rynku energii;
- przepisów UE dotyczących polityki klimatycznej UE.

Zawiadomienia dotyczące tych aspektów są opracowywane lub zostały opublikowane⁷.

1. GWARANCJE POCHODZENIA

Zgodnie z art. 15 ust. 2⁸ dyrektywy 2009/28/WE, na wniosek producenta energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, państwa członkowskie muszą zapewnić wydanie gwarancji pochodzenia. Gwarancje pochodzenia wydaje się w celu poinformowania odbiorców końcowych o udziale energii ze źródeł odnawialnych i innych źródeł energii w koszyku energetycznym danego dostawcy energii zgodnie z art. 3 ust. 9 dyrektywy 2009/72/WE⁹.¹⁰ Zgodnie z art. 15 ust. 9 dyrektywy 2009/28/WE państwa członkowskie muszą uznać gwarancje pochodzenia wydane przez inne państwa członkowskie¹¹.

Po zakończeniu okresu przejściowego gwarancje pochodzenia wydane przez wyznaczone organy w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE nie będą już uznawane przez państwa członkowskie UE.

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_pl

⁸ Z dniem 30 czerwca 2021 r. dyrektywa 2009/28/WE traci moc i zostaje zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82. Art. 19 ust. 2 i 9 zawiera przepisy równoważne przepisom art. 15 ust. 2 i 9 dyrektywy 2009/28/WE.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

¹⁰ Z dniem 1 stycznia 2021 r. dyrektywa 2009/72/WE traci moc i zostaje zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE, Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125. Pkt 5 załącznika I do tej dyrektywy zawiera przepisy równoważne przepisom art. 3 ust. 9 dyrektywy 2009/72/WE.

¹¹ Z zastrzeżeniem wyjątku określonego w art. 15 ust. 9 dyrektywy 2009/28/WE, zgodnie z którym państwo członkowskie może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wyłącznie wtedy, gdy ma uzasadnione wątpliwości co do jej dokładności, wiarygodności lub autentyczności.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 dyrektywy 2012/27/UE państwa członkowskie muszą zapewnić, aby można było zagwarantować pochodzenie energii elektrycznej wytworzonej w procesie wysokosprawnej kogeneracji zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, oraz wydają w tym celu elektroniczne gwarancje pochodzenia dla standardowej jednostki 1 MWh, zawierające co najmniej informacje określone w załączniku X. Państwa członkowskie uznają wzajemnie swoje gwarancje pochodzenia¹².

Po zakończeniu okresu przejściowego gwarancje pochodzenia wydane przez wyznaczone organy w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 14 ust. 10 dyrektywy 2012/27/UE nie będą już uznawane przez państwa członkowskie UE.

2. CERTYFIKACJA INSTALATORÓW

Zgodnie z art. 14 ust. 3¹³ dyrektywy 2009/28/WE państwa członkowskie zapewniają, by instalatorzy małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła mieli dostęp do systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania opartych na kryteriach określonych w załączniku IV do tej dyrektywy. Państwa członkowskie uznają certyfikaty przyznane przez inne państwa członkowskie zgodnie z tymi kryteriami.

Po zakończeniu okresu przejściowego certyfikacje instalatorów wydane przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE nie będą już uznawane przez państwa członkowskie UE.

Ogólne informacje na temat prawodawstwa Unii mającego zastosowanie do gwarancji pochodzenia i certyfikacji instalatorów można znaleźć na stronie internetowej Komisji dotyczącej polityki energetycznej (<https://ec.europa.eu/energy/en/home>). W razie potrzeby na tej stronie będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Energii

¹² Z zastrzeżeniem wyjątku określonego w art. 14 ust. 10 dyrektywy 2012/27/UE.

¹³ Art. 18 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 zawiera przepisy równoważne przepisom art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE.